Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

29. ledna 2014*

„Dumping — Dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Číny — Určení hrozící újmy — Článek 3 odst. 9 a čl. 9 odst. 4 nařízení (ES) č. 384/96 [nyní článek 3 odst. 9 a čl. 9 odst. 4 nařízení (ES) č. 1225/2009]“

Ve věci T-528/09,

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, se sídlem v Huang Shi (Čína), zastoupená F. Carlin, barrister, Q. Azauem, advokátem, A. MacGregor, solicitor a N. Niejahr, advokátkou,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené J.-P. Hixem a B. Driessenem, jako zmocněnci, ve spolupráci s B. O'Connorem, solicitor,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, původně zastoupenou H. van Vlietem a M. Françem, dále M. Françem a J.-F. Brakelandem, jako zmocněnci, ve spolupráci s R. Bierwagenem, advokátem,

a

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., se sídlem v Ostravě-Kunčicích (Česká republika),

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, se sídlem v Romanu (Rumunsko),

Benteler Stahl/Rohr GmbH, se sídlem v Paderbornu (Německo),

Ovako Tube & Ring AB, se sídlem v Hoforsu (Švédsko),

Rohrwerk Maxhütte GmbH, se sídlem v Sulzbach-Rosenbergu (Německo),

Dalmine SpA, se sídlem v Dalmine (Itálie),

Silcotub SA, se sídlem v Zalău (Rumunsko),

TMK-Artrom SA, se sídlem v Slatině (Rumunsko),

* Jednací jazyk: angličtina.

Tubos Reunidos SA, se sídlem v Amurriu (Španělsko),

Vallourec Mannesmann Oil & Gas Francie, se sídlem v Aulnoye-Aymeries (Francie),

V & M Francie, se sídlem v Boulogne-Billancourt (Francie),

V & M Deutschland GmbH, se sídlem v Düsseldorfu (Německo),

Voestalpine Tubulars GmbH, se sídlem v Linci (Rakousko),

Železiarne Podbrezová a.s., se sídlem v Podbrezové (Slovensko),

zastoupenými G. Berrischem, G. Wolfem, advokáty, a N. Chesaites, barrister,

vedlejší účastníci řízení,

jejímž předmětem je žaloba na neplatnost nařízení Rady (ES) č. 926/2009, ze dne 24. září 2009, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 262, s. 19),

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení N. J. Forwood, předseda, F. Dehousse (zpravodaj) a J. Schwarcz, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Spyropoulos, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 17. dubna 2013,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 9. července 2008, v návaznosti na stížnost předloženou Výborem na obranu odvětví Evropské unie vyrábějícího bezešvé ocelové trubky, Komise zveřejnila oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. C 174, s. 7).

2 Bod 2 oznámení o zahájení definoval dotčený výrobek takto:

„Výrobkem označeným za dumpingový jsou určité bezešvé trubky a duté profily ze železa nebo oceli s vnějším průměrem kruhového průřezu nejvýše 406,4 mm s hodnotou uhlíkového ekvivalentu (CEV) nejvýše 0,86 podle vzorce a chemického rozboru Světového svářečského institutu (IIW), pocházející z [Číny], obvykle kódů [kombinované nomenklatury] ex 7304 11 00, ex 304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 a ex 7304 59 93. Tyto kódy KN jsou uvedeny pouze pro informaci.“

3 V souladu s článkem 17 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „základní nařízení“) [nahrazeno nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51, oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22)] se Komise rozhodla omezit šetření na vzorek. V jeho rámci vybrala čtyři čínské vyvážející výrobce představující 70 % celkového objemu vývozu dotčeného výrobku do Evropské unie v průběhu období šetření. Mezi těmito vyvážejícími výrobci je žalobkyně, společnost Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd a jeden výrobce ve spojení, náležející ke stejné skupině.

4 Dne 23. července 2008 žalobkyně a výrobce ve spojení podali žádosti o přiznání statusu podniku působícího v tržním hospodářství (dále jen „STH“), který je stanoven v čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení [nyní čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) nařízení č. 1225/2009] a podpůrně žádost směřující k přiznání individuálního zacházení, které je stanoveno v čl. 9 odst. 5 základního nařízení (nyní čl. 9 odst. 5 nařízení č. 1225/2009).

5 Komise dne 6. února zaslala žalobkyni a výrobci ve spojení informační dokument shrnující podstatné skutečnosti a závěry, na jejichž základě navrhla, aby jim nebyl přiznán STH. Komise v tomto informačním dokumentu dospěla k závěru, že nesplňovali první a třetí kritérium stanovené v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení.

6 Dne 16. února 2009 žalobkyně zaslala Komisi vyjádření k informačnímu dokumentu z 6. února 2009.

7 Komise dne 7. dubna 2009 přijala nařízení (ES) č. 289/2009, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 94, s. 48, dále jen „prozatímní nařízení“).

8 Komise v bodě 13 odůvodnění prozatímního nařízení uvedla, že se šetření dumpingu a újmy týkalo období od 1. července 2007 do 30. června 2008 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2005 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

9 Komise v bodě 14 odůvodnění prozatímního nařízení ohledně dotčeného výrobku uvedla, že „tři z [těchto] kódů KN neoznačují dotčený výrobek, jmenovitě kódy ex 7304 11 00, ex 7304 22 00 a ex 7304 24 00, a že pět dalších kódů KN chybí, konkrétně ex 7304 31 20, ex 7304 39 10, ex 7304 39 52, ex 7304 51 81 a ex 7304 59 10“.

10 Komise v bodech 20 až 32 prozatímního nařízení zamítla žádost o přiznání STH podanou žalobkyní, ale vyhověla její žádosti o individuální zacházení.

11 V bodech 33 až 38 prozatímního nařízení Komise uvedla, že pro účely stanovení běžné hodnoty byly jako srovnatelná země zvoleny Spojené státy americké (dále jen „USA“).

12 V bodech 53 až 126 prozatímního nařízení Komise dospěla k závěru, že výrobnímu odvětví Společenství nevznikla újma, ale uznala existenci hrozící újmy tomuto výrobnímu odvětví.

13 Dne 8. dubna 2009 Komise předala žalobkyni informační dokument uvádějící podrobnosti o zásadních skutečnostech a důvodech, na jejichž základě byla stanovena prozatímní antidumpingová opatření. Žalobkyně předložila svá vyjádření k těmto dokumentům dne 11. května 2009.

14 Dne 10. července 2009 Komise žalobkyni zaslala konečný informační dokument uvádějící skutečnosti a důvody, pro které bylo zamýšleno přijetí konečných antidumpingových opatření. Žalobkyně k tomuto dokumentu předložila své vyjádření dne 21. července 2009.

15 Dne 24. září 2009 Rada přijala nařízení (ES) č. 926/2009 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů pocházejících z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 262, s. 19, dále jen „napadené nařízení“).

16 Rada v bodech 10 až 17 odůvodnění napadeného nařízení potvrdila konstatování obsažená v prozatímním nařízení týkající se definice dotčeného výrobku.

17 Rada v bodě 18 odůvodnění napadeného nařízení potvrdila závěry prozatímního nařízení týkající se zamítnutí žádosti o přiznání STH podané žalobkyní. Kromě toho v bodech 19 až 24 uvedeného nařízení dospěla k závěru, že žalobkyně v konečném důsledku nesplnila podmínky přiznání individuálního zacházení. Rada konkrétně uvedla, že po období šetření čínský stát získal v holdingové společnosti kontrolující žalobkyni nové podíly a stal se většinovým akcionářem (bod 20 odůvodnění tohoto nařízení).

18 V bodech 25 až 27 odůvodnění napadeného rozhodnutí Rada potvrdila volbu USA za srovnatelnou zemi pro účely výpočtu běžné hodnoty.

19 V bodech 35 až 81 odůvodnění napadeného nařízení Rada potvrdila zjištění Komise obsažená v prozatímním nařízení, která se týkají neexistence újmy a existence újmy hrozící výrobnímu odvětví Společenství. V tomto ohledu Rada zejména zohlednila údaje týkající se doby po období šetření, tedy od července 2008 do března 2009 (dále jen „období po období šetření“).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

20 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 30. prosince 2009 žalobkyně podala projednávanou žalobu.

21 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 25. března 2010 Komise podala návrh na povolení vedlejšího účastenství na podporu návrhových žádání Rady. Proti tomuto návrhu hlavní účastnice řízení nevznesly námitky.

22 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 6. dubna 2010 společnosti ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH a Železiarne Podbrezová a.s. (dále jen „podniky – vedlejší účastníci řízení“) podaly návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení na podporu návrhových žádání Rady. Proti tomuto návrhu nevznesly hlavní účastnice řízení námitky.

23 Usnesením ze dne 31. května 2010 předseda prvního senátu Tribunálu vyhověl návrhu Komise na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

24 Podáními došlými kanceláři Tribunálu dne 21. a 30. června a 25. srpna 2010 žalobkyně požádala o důvěrné zacházení s některými částmi žaloby, repliky a dupliky ve vztahu k podnikům – vedlejším účastníkům řízení. Proti této žádosti podniky – vedlejší účastníci řízení nevznesly námitky.

25 Komise dne 14. července 2010 předložila svůj spis vedlejšího účastníka. Hlavní účastnice řízení mohly předložit svá vyjádření k tomuto spisu vedlejšího účastníka.

26 Usnesením ze dne 31. srpna 2010 předseda prvního senátu Tribunálu vyhověl návrhům podniků – vedlejších účastníků řízení na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

27 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 30. září 2010 žalobkyně požádala o důvěrné zacházení s některými částmi spisu Komise jakožto vedlejšího účastníka řízení a k vyjádřením, která předložila k uvedenému spisu. Proti uvedené žádosti podniky – vedlejší účastníci řízení nevznesly námitky.

28 Podniky – vedlejší účastníci řízení předložily své spisy vedlejšího účastníka dne 23. listopadu 2010. Hlavní účastnice řízení mohly předložit svá vyjádření ke spisům vedlejších účastníků řízení.

29 Při změně složení senátů Tribunálu byl soudce zpravodaj přidělen k druhému senátu, kterému byla v důsledku toho věc přidělena.

30 Usnesením ze dne 16. května 2011 předseda druhého senátu Tribunálu toto řízení přerušil až do vynesení rozsudku Soudního dvora ve věci C-377/09 P, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group.

31 Žalobkyně dne 22. května 2012 požádala, aby bylo v řízení pokračováno a aby projednávaná věc byla projednána přednostně.

32 Soudní dvůr dne 19. července 2012 vynesl rozsudek ve věci C-337/09 P, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group. V řízení bylo pokračováno od uvedeného data.

33 Na základě zprávy soudce zpravodaje Tribunál (druhý senát) rozhodl o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu Tribunálu vyzval účastníky řízení, aby odpověděli na některé písemné otázky a poskytli určité dokumenty. Účastníci řízení této výzvě vyhověli ve stanovených lhůtách.

34 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 17. dubna 2013.

35 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž ukládá antidumpingové clo na dovozy žalobkyně a stanoví výběr prozatímního cla uloženého na tyto dovozy;

— nebo, podpůrně, zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž stanoví výběr prozatímního cla uloženého žalobkyni;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení;

— uložil vedlejším účastníkům řízení náhradu vlastních nákladů řízení.

36 Rada navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

37 Komise navrhuje, aby Tribunál žalobu zamítl.

38 Podniky – vedlejší účastníci řízení navrhují, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K rozsahu žaloby

39 Podniky – vedlejší účastníci řízení, ač vůči žalobě neuplatnily námitku nepřípustnosti, jak potvrdily při jednání, zdůrazňují skutečnost, že žalobkyně navrhla zrušení napadeného nařízení v rozsahu, v němž žalobkyni ukládá antidumpingové clo z „vývozů žalobkyně“. Žalobkyně však může navrhovat zrušení napadeného nařízení pouze v rozsahu, v němž jí ukládá antidumpingové clo z výrobků, které vyrábí.

40 Žalobkyně při jednání uvedla, že její návrhová žádání musí být chápána ve smyslu uvedeném podniky – vedlejšími účastníky řízení, což bylo vzato na vědomí.

41 Proto, ač nebyly dotčeny povinnosti, které mohou vyplývat z článku 266 SFEU v případě zrušení z důvodů dotýkajících se v širší míře napadeného nařízení, je třeba návrhová žádání žalobkyně vykládat v tom smyslu, že se týkají zrušení napadeného nařízení v rozsahu, v němž stanoví antidumpingové clo na vývozy výrobků vyrobených žalobkyní a výběr prozatímního cla uloženého na tyto vývozy.

K věci samé

42 Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje tři žalobní důvody. První důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení při definování dotčeného výrobku. Druhý žalobní důvod se týká porušení čl. 9 odst. 5 základního nařízení. Třetí žalobní důvod vychází z porušení čl. 3 odst. 9, čl. 9 odst. 4 a čl. 10 odst. 2 základního nařízení.

43 Tribunál považuje za vhodné zabývat se nejprve třetím žalobním důvodem uplatněným žalobkyní.

44 Třetí žalobní důvod je v zásadě tvořen dvěma částmi. První část vychází z porušení čl. 3 odst. 9 a čl. 9 odst. 4 základního nařízení. Druhá část uplatněná podpůrně – jak potvrdila žalobkyně při jednání – je založena na porušení čl. 10 odst. 2 základního nařízení.

45 Proto je nejprve třeba zkoumat první část třetího důvodu.

46 Žalobkyně tvrdí, že prokázání hrozící újmy je založeno na vyšší úrovni důkazu, než je úroveň týkající se existence podstatné újmy. Komise sama tuto skutečnost uznala v rámci věci, ve které byl vydán rozsudek tribunálu ze dne 20. června 2001, Euroalliages v. Komise (T-188/99, Recueil, s. II-1757). Vzácné příklady uvedené Radou v jejích písemnostech tento závěr podporují. V projednávané věci orgány nesplnily požadovanou vyšší úroveň důkazu. Navíc řádně nezohlednily údaje z období po období šetření. Žalobkyně konkrétně zpochybňuje závěry Rady, podle kterých se výrobní odvětví Společenství v závěru období šetření nacházelo ve zranitelném stavu a hrozily nové dumpingové dovozy.

47 Rada zpochybňuje způsob, kterým žalobkyně vykládá argumenty Komise ve věci, ve které byl vydán rozsudek Euroalliages v. Komise, bod 46 výše. Rada kromě toho zdůrazňuje, že orgány již na základě hrozící újmy přijaly opatření. Žádná skutečnost neumožňuje dospět k závěru, že úroveň důkazu je vyšší v oblasti hrozící újmy než v oblasti podstatné újmy. Rada rovněž tvrdí, že řádně zohlednila údaje z období po období šetření. Rada dále zpochybňuje argumenty žalobkyně týkající se zranitelnosti výrobního odvětví Společenství v závěru období šetření a hrozbu nových dumpingových dovozů.

48 Komise zdůrazňuje, že určení hrozící újmy byla v projednávané věci věnována obzvláštní péče, jelikož byly zohledněny údaje z období po období šetření, k čemuž obvykle nedochází.

49 Článek 9 odst. 4 základního nařízení stanoví, že antidumpingové clo se uloží, pokud z konečného zjištění skutkového stavu zejména vyplývá, že existuje újma. Podle čl. 3 odst. 1 základního nařízení, „[n]ení-li stanoveno jinak se výrazem „újma“ rozumí podstatná újma výrobnímu odvětví Společenství, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Společenství“.

50 Článek 3 odst. 9 základního nařízení definuje existenci hrozby podstatné újmy takto:

„Zjištění, zda hrozí podstatná újma, musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti. Změna okolností, jež by přivodila stav, v němž by dumping působil újmu, musí být zřetelně předvídatelná a bezprostřední.

Při zjišťování, zda hrozí podstatná újma, je nutno mimo jiné vzít v úvahu tyto činitele:

a) významná míra zvýšení objemu dumpingových dovozů na trh Společenství naznačující pravděpodobnost podstatně zvýšených dovozů;

b) dostatečná volně dostupná kapacita vývozce nebo bezprostředně očekávané podstatné zvýšení jeho kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dumpingových dovozů do Společenství, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou ostatní vývozní trhy vstřebat dodatečný vývoz;

c) dovozy, uskutečňované za ceny, které budou mít za následek významné snížení cen nebo zamezení vzestupu cen, ke kterému by jinak došlo a které by zřejmě zvýšily poptávku po dalších dovozech;

d) zásoby výrobku, který je předmětem šetření.

Žádný z těchto činitelů není sám o sobě nezbytně rozhodující, ale souhrn posuzovaných činitelů musí vést k závěru, že bezprostředně hrozí další dumpingový vývoz, a že nebudou-li přijata ochranná opatření, vznikne podstatná újma.“

51 Rada v projednávané věci konstatovala, že výrobní odvětví Společenství neutrpělo v průběhu šetření podstatnou újmu, i když bylo v závěru tohoto období ve zranitelném postavení.

52 Rada dospěla k závěru, že výrobní odvětví Společenství v období šetření neutrpělo podstatnou újmu a konstatovala, že v projednávané věci existovala hrozící újma.

53 Úvodem je třeba připomenout, že v oblasti společné obchodní politiky, konkrétně v oblasti obchodních ochranných opatření, disponují unijní orgány vzhledem ke složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí přezkoumávat, širokou posuzovací pravomocí (rozsudky Soudního dvora ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Sb. rozh. s. I-7723, body 40, a ze dne 11. února 2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, Sb. rozh. s. I-951, bod 61). V tomto kontextu je třeba mít za to, že přezkum hrozby újmy předpokládá posouzení složitých hospodářských otázek, a že soudní přezkum tohoto posouzení proto musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, na jejichž základě se napadená volba provádí, a neexistence zjevně nesprávných posouzení skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci. Tento omezený soudní přezkum neznamená, že unijní soud nesmí přezkoumávat výklad hospodářských údajů provedený orgány. Tribunálu konkrétně přísluší, aby ověřil nejen věcnou správnost dovolávaných důkazních materiálů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale musí rovněž přezkoumat, zda tyto skutečnosti představují veškeré rozhodné údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace zohledněny, a zda o ně lze opřít závěry, které z nich byly vyvozeny (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 8. května 2012, Dow Chemicals v Rada, T-158/2012, bod 59).

54 Kromě toho je třeba zdůraznit, že podle čl. 3 odst. 9 základního nařízení musí zjištění, zda hrozí podstatná újma, vycházet „ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti“. Kromě toho změna okolností, jež by přivodila stav, v němž by dumping působil újmu, musí být „zřetelně předvídatelná“ a bezprostřední. Z toho vyplývá, že zjištění hrozící újmy musí jasně vyplývat ze skutkových okolností projednávané věci. Z toho rovněž vyplývá, že újma, která je předmětem hrozby, musí nastat brzy.

55 Žalobkyně zpochybňuje závěr Rady, podle kterého navzdory tomu, že výrobní odvětví Společenství neutrpělo škodu, nacházelo se v závěru období šetření ve zranitelném stavu. Dále zpochybňuje závěr Rady týkající se existence hrozící újmy.

K prvnímu žalobnímu bodu první části třetího žalobního důvodu, který se týká stavu výrobního odvětví Společenství v závěru období šetření

56 Pro účely závěru, že výrobní odvětví Společenství bylo na konci období šetření ve zranitelném stavu, orgány připomněly, že antidumpingová opatření byla uložena v roce 2006 za účelem kompenzovat újmu způsobenou dumpingovými dovozy z několika zemí. Výrobní odvětví Společenství nicméně nemělo plný užitek z rozšíření trhu, jelikož dovozy, které byly od roku 2006 předmětem antidumpingových opatření, byly nahrazeny dovozy pocházejícími z Číny. Plné obnovy výrobního odvětví Společenství tudíž nebylo dosaženo. Pokud by se stav trhu měl vyvíjet, výrobní odvětví Společenství by bylo vystaveno potenciálně škodlivým účinkům dumpingových dovozů. K této situaci již v minulosti došlo, když poptávka dosáhla normální úrovně, což vedlo k přijetí antidumpingových opatření v roce 2006 (body 47 až 49 odůvodnění napadeného nařízení ve spojení s body 87 až 89 odůvodnění prozatímního nařízení).

57 Žalobkyně zejména uplatňuje rozpory, které existují mezi závěrem orgánů a hospodářskými údaji, které jsou v projednávané věci relevantní. Rada zpochybňuje argumenty žalobkyně a uplatňuje zejména předpovědi nebo hospodářské údaje týkající se období po období šetření.

58 Úvodem je třeba uvést, že i když je závěr Komise týkající se stavu výrobního odvětví Společenství v závěru období šetření, uveden v části týkající se újmy, nepostrádá souvislost s analýzou hrozící újmy. Komise konkrétně v bodě 126 odůvodnění prozatímního nařízení konstatovala, že pokud by nebyla přijata opatření, dumpingový dovoz z Číny by bezprostředně způsobil výrobnímu odvětví Společenství podstatnou újmu, zejména v podobě snížení objemu prodeje, podílu na trhu, výroby a ziskovosti. Rada v napadeném nařízení závěr Komise v tomto bodě výslovně potvrdila (bod 81 odůvodnění napadeného nařízení).

59 Zaprvé je třeba připomenout relevantní skutečnosti projednávané věci, jež byly uvedeny Komisí v prozatímním nařízení a ukazují vývoj stavu výrobního odvětví Společenství v průběhu posuzovaného období, tedy až do konce období šetření:

— výroba výrobního odvětví Společenství vzrostla o 7 % (bod 67 odůvodnění prozatímního nařízení);

— využití výrobní kapacity se zvýšilo o 9 % a v průběhu šetření dosáhlo 90 %; uvádí rovněž zvýšené hodnoty v letech 2006 a 2007 (bod 69 odůvodnění prozatímního nařízení);

— zásoby se zvýšily o 12 %; Komise nicméně uvedla, že „význam tohoto ukazatele pro analýzu újmy je omezený“, jelikož „převážná většina výroby je realizována na objednávku (bod 72 odůvodnění prozatímního nařízení);

— objem prodeje výrobního odvětví Společenství vzrostl o 14 % (bod 73 odůvodnění prozatímního nařízení);

— podíl výrobního odvětví Společenství na trhu klesl o 5,2 procentního bodu (bod 75 odůvodnění prozatímního nařízení);

— úroveň zaměstnanosti zůstala stejná (bod 77 odůvodnění prozatímního nařízení);

— produktivita se zvýšila o 7 % (bod 78 odůvodnění prozatímního nařízení);

— průměrná mzda na zaměstnance vzrostla o 16 % (bod 79 odůvodnění prozatímního nařízení);

— prodejní ceny výrobního odvětví Společenství vzrostly o 21 % (bod 80 odůvodnění prozatímního nařízení);

— ziskovost prodejů výrobního odvětví Společenství odběratelům, kteří nejsou ve spojení, vyjádřená v procentech čistého prodeje, se zvýšila o 27 % nebo o 3,3 procentního bodu a v průběhu období šetření činil 15,4 %; míra ziskovosti v roce 2005 a zejména v letech 2006 a 2007 byla rovněž velmi vysoká (bod 82 odůvodnění prozatímního nařízení);

— návratnost investic, tedy percentuálně vyjádřený zisk z čisté účetní hodnoty investic, se zvýšila o 10 % nebo 4,6 procentního bodu a v průběhu šetření činila 51,7 %, když v letech 2006 a 2007 dosáhla 85,1 % a 79,2 % (bod 82 odůvodnění prozatímního nařízení);

— čistý peněžní tok z provozní činnosti se zvýšil o 73 % a v období šetření činil 634 milionů eur; Komise uvedla, že „nebyly zaznamenány žádné známky toho, že by se výrobní odvětví Společenství potýkalo s těžkostmi při získávání kapitálu“ (bod 84 odůvodnění prozatímního nařízení);

— roční investice výrobního odvětví Společenství se zvýšily o 185 % a v období šetření činily 284 milionů eur (bod 85 odůvodnění prozatímního nařízení).

60 Tyto skutečnosti byly potvrzeny Radou v bodě 46 odůvodnění napadeného nařízení.

61 V tomto ohledu je třeba uvést, že – jak to v podstatě správně tvrdí žalobkyně – vyjma vývoje podílu trhu výrobního odvětví Společenství, jsou všechny výše uvedené hospodářské faktory pozitivní a v souhrnu tvoří profil odvětví ve stavu síly, a nikoliv ve stavu nestálosti nebo zranitelnosti. Ostatně sama Komise v bodě 88 odůvodnění prozatímního nařízení uvedla, že „jakákoli újma utrpěná výrobním odvětvím Společenství byla omezená a nevedla k žádným podstatným hospodářským těžkostem“. Toto zjištění má prokázat, že v kontextu situace trhu Společenství v průběhu posuzovaného období – tedy až do konce období šetření – výrobní odvětví Společenství nebylo ve zranitelné situaci, tedy v situaci, kdy by mohla utrpět újmu z důvodu dovozů pocházejících z Číny. Pokud jde o okolnost připomenutou Radou v jejích písemnostech, že výrobní odvětví Společenství v průběhu posuzovaného období ztratilo určitou část podílu na trhu, sama o sobě nemohla obhájit závěr, podle kterého se uvedené odvětví nacházelo na konci období šetření ve zranitelném stavu. Kromě toho tato okolnost musí být dána do souvislosti se skutečností, že výrobní odvětví Společenství mělo v období šetření významný podíl na trhu, tedy 63,6 %, a že objem jeho prodejů výrazně vzrostl, a to o více než 14 % v průběhu posuzovaného období: Musí být rovněž uvedena do souvislosti se skutečností, že objem dovozu pocházejícího z ostatních třetích zemí, které nebyly předmětem dumpingu, vzrostl v průběhu posuzovaného období o 35 % (bod 142 odůvodnění prozatímního nařízení) a že podíl na trhu odpovídající tomuto dovozu vzrostl ze 7,8 % na 8,5 %. Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem je tedy třeba konstatovat, že závěr orgánů, podle kterého se výrobní odvětví Společenství nacházelo ve zranitelném stavu, není v projednávané věci podpořen relevantními hospodářskými údaji (v podobném smyslu s jinými hospodářskými údaji rozsudek ze dne 2. května 1995, NTN Corporation a Koyo Seiko v. Rada, T-165/94, Recueil, s. II-1381, body 95 a 96).

62 Ostatní skutečnosti uvedené v napadeném nařízení nebo uvedené orgány v písemnostech předložených Tribunálu nemohou tento závěr vyvrátit.

63 Pokud jde konkrétně o okolnost, které se dovolávají orgány, že výrobní odvětví Společenství bylo plně vystaveno možnému poškozujícímu účinku vyplývajícímu z těchto dumpingových dovozů, pokud by se tento hospodářský trend měl změnit (bod 89 odůvodnění prozatímního nařízení, potvrzený Radou v bodě 47 odůvodnění napadeného nařízení), tato případně umožňuje určit budoucí zranitelný stav. Tato okolnost je tudíž pro účely konstatování, že výrobní odvětví Společenství se nacházelo ve zranitelném stavu v závěru období šetření, irelevantní. Stejně je tomu v případě skutečností uvedených Radou v písemnostech, které předložila Tribunálu, jež se týkaly hospodářských údajů z období po období šetření a závěrů, které z nich Rada dovodila ohledně zhoršení situace výrobního odvětví Společenství. Kromě toho je třeba zdůraznit, že okolnost, které se dovolávají orgány, jež se týká zhoršení hospodářského prostředí, již byla unijními soudy považována za okolnost, která je založena na nesprávném právním posouzení, jelikož základní nařízení v části týkající se analýzy újmy výslovně stanoví, že takové faktory, jako je snížení poptávky, nemohou být přičteny dumpingovým dovozům [rozsudek Soudního dvora ze dne 10. února 1998, Komise v. NTN a Koyo Seiko, C-245/95 P, Recueil, s. I-401, s. 43, a rozsudek NTN Corporation a Koyo Seiko v. Rada, bod 61 výše, body 97 až 99; viz rovněž nařízení Rady (EHS) č. 2849/92 ze dne 28. září 1992, kterým se mění konečné antidumpingové clo na dovoz kuličkových ložisek s vnějším průměrem přesahujícím 30 mm z Japonska (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 286, s. 2), kterého se týkají tyto dva uvedené rozsudky].

64 Pokud jde o skutečnost uvedenou Komisí v bodě 87 odůvodnění prozatímního nařízení a potvrzenou Radou v bodě 46 odůvodnění napadeného nařízení, podle které zvýšení dovozů z Číny bezesporu omezilo náklonnost výrobního odvětví Společenství „k investicím a rozšiřování výrobní kapacity v reakci na zvětšování trhu“, tato skutečnost není v projednávané věci podpořena relevantními důkazy. Z výše uvedených údajů především jasně vyplývá, že náklonnost výrobního odvětví Společenství k investicím nebyla omezena, jelikož roční investice výrobního odvětví Společenství v průběhu posuzovaného období vzrostly o 185 %. Dále, jak vyplývá zejména z bodů 91 a 92 odůvodnění prozatímního nařízení, existence hrozící újmy v projednávané věci spočívá v předvídatelném a hrozícím nebezpečí, že spotřeba Společenství v brzké době prudce poklesne. Odhady Komise byly založeny na zveřejněných informacích a na údajích poskytnutých výrobním odvětvím Společenství. Orgány rovněž při řadě příležitostí připomněly, že růst trhu Společenství měl „výjimečnou“ povahu (viz zejména bod 87 odůvodnění prozatímního nařízení, jakož i body 47 a 48 odůvodnění napadeného nařízení). Existuje tedy zjevný rozpor mezi tvrzením, že dovozy pocházející z Číny bránily náklonnosti výrobního odvětví Společenství k rozvíjení vlastních výrobních kapacit, a kladením důrazu na „výjimečný“ růst trhu Společenství a hrozící nebezpečí významného omezení poptávky. Za takových okolností projednávané věci, jako jsou skutečnosti konstatované orgány, bylo totiž naopak logické, že výrobní odvětví Společenství nerozšiřovalo své výrobní kapacity. Konečně je na místě připomenout, že sama Komise v bodě 88 odůvodnění prozatímního nařízení uvedla, že „jakákoli újma utrpěná výrobním odvětvím Společenství byla omezená a nevedla k žádným podstatným hospodářským těžkostem“. Toto zjištění směřuje k výrazné minimalizaci dopadu dumpingových dovozů pocházejících z Číny na stav výrobního odvětví Společenství v průběhu posuzovaného období.

65 Konečně, pokud jde o tvrzení orgánů, podle kterých se výrobní odvětví Společenství plně nezotavilo z dumpingových praktik předcházejících roku 2006, nejsou založena na žádné konkrétní skutečnosti. Konkrétně nebyla uvedena žádná skutečnost, která by umožňovala určit, co orgány rozuměly „plným zotavením“ výrobního odvětví Společenství, zejména s ohledem na výše uvedená hospodářské údaje. Žalobkyně tak ve svých písemnostech správně tvrdí, že orgány neprokázaly, že se výrobní odvětví nezotavilo z předchozího dumpingu

66 Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem, a zejména s ohledem na to, že závěr orgánů není v projednávané věci podpořen relevantními údaji, je třeba konstatovat, že se Rada dopustila zjevně nesprávného právního posouzení, když potvrdila závěr Komise, podle kterého se výrobní odvětví Společenství v závěru období šetření nacházelo ve zranitelném stavu.

Ke druhému žalobnímu bodu první části třetího žalobního důvodu, který se týká existence hrozící újmy

67 Napadené nařízení, které sleduje strukturu prozatímního nařízení, je založeno na dvou částech. První část se zabývá „[p]ravděpodobný[m] vývoj[em] spotřeby Společenství, dovozu z dotčené země a situac[í] výrobního odvětví Společenství po období šetření“ (body 90 až 112 odůvodnění prozatímního nařízení a body 50 až 65 odůvodnění napadeného nařízení). Druhá část se týká především „hrozící újmy“ (body 113 až 125 odůvodnění prozatímního nařízení a body 66 až 81 odůvodnění napadeného nařízení).

68 Je třeba zdůraznit, že Rada v napadeném nařízení potvrdila závěr Komise, podle kterého „od konce období šetření“ hrozila újma (bod 81 odůvodnění napadeného nařízení), i když vzala v úvahu údaje dostupné v období po období šetření.

69 Pokud jde o první část napadeného nařízení, je třeba uvést, že údaje za období po období šetření potvrzují domněnky orgánů, pokud jde o zmenšení trhu Společenství. Konkrétně, skutečnosti uvedené v bodě 51 odůvodnění napadeného nařízení prokazují, že se spotřeba Společenství snížila o 27,7 % v době po skončení období šetření, tedy od 30. června 2008 do března 2009. Nicméně je třeba připomenout, že takové faktory újmy, jako je pokles poptávky, nemohou být přičítány dumpingovým dovozům (viz bod 63 výše a citovaná judikatura).

70 Pokud jde o druhou část napadeného nařízení, které je konkrétně předmětem tohoto sporu, závěr Rady je založen na analýze čtyř faktorů. Tyto faktory přejímají kritéria stanovená základním nařízením. Týkají se vývoje dumpingových dovozů (body 66 až 68 odůvodnění napadeného nařízení), dostupnosti volné kapacity vývozců (body 69 až 71 odůvodnění napadeného nařízení), cen dovozů z Číny (body 72 a 73 odůvodnění napadeného nařízení), jakož i stavu zásob (bod 74 odůvodnění napadeného nařízení). Pokud jde o poslední faktor, Rada se v zásadě domnívala, že nebyl pro analýzu hrozící škody určující.

71 Argumenty žalobkyně se soustřeďují na vývoj čínských dovozů, pokud jde o objem a cenu, jakož i na ostatní vývozní trhy s ohledem na dostupné kapacity čínských vývozců. Žalobkyně v podstatě tvrdí, že existují rozpory mezi předpoklady Komise potvrzenými Radou a údaji, které se týkají období po období šetření, a že analýza ostatních vývozních trhů je neúplná.

72 Zaprvé, pokud jde o vývoj dumpingových dovozů, Komise nejprve uvedla, že celkový pokles trhu Společenství „nebude mít žádný podstatný dopad na vývoj objemu“ dumpingového dovozu (bod 115 odůvodnění prozatímního nařízení). Komise dodala, že zjištění týkající se tohoto faktoru by neměla být založena na prostém pozorování vývoje absolutního objemu dumpingového dovozu, ale měla by náležitě zohledňovat tržní podmínky, za nichž k tomuto vývoji dochází, a to, zda následkem tohoto vývoje mohlo dojít ke zvýšení nebo snížení podílu odpovídajícímu tomuto dumpingového dovozu na trhu. V tomto kontextu uvedla, že podíly na trhu odpovídající dumpingovým dovozům nejenom vykázaly za posuzované období „podstatný nárůst“, ale nejevily ani „žádnou známku zastavení či obrácení této vývojové tendence“ v období, kdy již poptávka začala klesat. Komise dospěla k tomuto závěru (bod 116 odůvodnění prozatímního nařízení): „Podíl dumpingového dovozu z Číny na trhu poroste [a] tlak tohoto dumpingového dovozu na trh Společenství výrazně vzroste“.

73 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle údajů uvedených v napadeném nařízení objem dovozů pocházejících z Číny v průběhu období po období šetření podstatným způsobem poklesl v absolutním objemu, jak správně uvedla žalobkyně ve svých písemnostech. Podle tabulky převzaté v bodě 52 odůvodnění napadeného nařízení totiž uvedené dovozy poklesly o 24,6 %. Kromě toho bylo v relativním objemu zvýšení podílu trhu odpovídající uvedeným dovozům slabé, tedy 0,7 procentního bodu za toto období.

74 Výše uvedené tvrzení Komise, podle kterého celkový stav trhu Společenství neměl „podstatný“ dopad na „vývoj objemu“ dovozů z Číny a tlak těchto dovozů měl „výrazně“ zesílit, je v rozporu s údaji následujícími po období šetření, které byly Radou vzaty v úvahu v napadeném nařízení.

75 Rada v napadeném nařízení rozpor mezi tvrzeními Komise a dotčenými hospodářskými údaji neshledává. Vykládajíc bod 116 odůvodnění prozatímního nařízení v tomto smyslu Komise uvedla, že „podstatný není absolutní objem takového dovozu, ale jeho poměrný význam ve vztahu ke spotřebě, jinými slovy, jeho tržní podíl na celkovém trhu“. V tomto ohledu uvedla, že dovozy pocházející z Číny vykazují v relativním objemu „mírný nárůst“ (bod 68 odůvodnění napadeného nařízení).

76 Nicméně, i když se Komise skutečně dovolávala vývoje objemu dovozů pocházejících z Číny v absolutním ale i relativním objemu, založila své odůvodnění na hledisku „výrazného“ vývoje uvedeného objemu. Právě v tomto kontextu se domnívala, že tlak těchto dumpingových dovozů na trh Společenství „významně“ vzroste.

77 Tento výklad bodu 116 odůvodnění prozatímního nařízení je potvrzen ostatními body odůvodnění uvedeného nařízení. Komise tak v bodě 95 odůvodnění prozatímního nařízení uvedla, že i když se v důsledku klesající tržní poptávky „celkový objem“ dovozu sníží – nicméně očekává se, že toto snížení nebude významné –, podíl trhu odpovídající dovozům pocházejícím z Číny bude přiměřeně konsolidován. Svůj názor Komise zopakovala v bodě 133 odůvodnění prozatímního nařízení a uvedla, že počínající pokles spotřeby „neměl žádný vliv na objem dovozů“, které namísto toho zvýšily podíl na trhu. Dodala, že nebyl „důvod domnívat se, že se za podobných, dokonce ještě horších podmínek, které lze v krátkodobém výhledu očekávat, tato vývojová tendence obrátí“.

78 Existuje tedy významný rozdíl mezi předpoklady Komise ve fázi prozatímního nařízení a hospodářskými údaji z období po období šetření, které byly Radou vzaty v úvahu v rámci napadeného nařízení. V této fázi je třeba připomenout, že jedním z kritérií pro určení hrozící újmy je významná míra zvýšení objemu dumpingových dovozů na trh Společenství naznačující pravděpodobnost „podstatného“ nárůstu dovozů (čl. 3 odst. 9 základního nařízení). Podle tvrzení Rady v napadeném nařízení dovozy pocházející z Číny vykazují „mírný nárůst“ v období po období šetření (bod 68 odůvodnění napadeného nařízení). Tento relativně mírný nárůst objemu a absolutní prudký pokles dovozů pocházejících z Číny nepodporují konstatovaní, podle kterého v projednávané věci existovala pravděpodobnost významného zvýšení dovozů. Kromě toho je třeba dát do souvislosti zvýšení podílu na trhu o 0,7 procentního bodu, odpovídající dovozům pocházejícím z Číny, se snížením podílu na trhu o 0,1 procentního bodu, které odpovídá výrobkům výrobního odvětví Společenství v průběhu období po období šetření (bod 53 odůvodnění napadeného nařízení).

79 Zadruhé, pokud jde o dostupnost volných kapacit vývozců, analýza orgánů se zabývá dostupností výrobních kapacit ve vlastním slova smyslu a dále nebezpečím přesměrování čínských vývozů na trh Společenství.

80 V tomto ohledu je třeba připomenout, že na základě čl. 3 odst. 9 základního nařízení musí orgány zkoumat zejména dostatečnou volně dostupnou kapacitu vývozce nebo bezprostředně očekávané podstatné zvýšení jeho kapacity naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dumpingového dovozu do Společenství, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou dodatečný vývoz vstřebat ostatní vývozní trhy.

81 V tomto rámci je třeba konstatovat, že pokud orgány vyhodnocují nebezpečí přesměrování vývozů do Unie s přihlédnutím ke zvýšení výrobních kapacit a vývozu v zemi vývozu, musí vzít v úvahu nejen existenci jiných vývozních trhů, ale rovněž případný vývoj vnitrostátní spotřeby v zemi vývozu (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek NTN Corporation a Koyo Seiko, bod 61 výše, bod 109).

82 Komise v projednávané věci, po konstatování, že v Číně existuje významná rezerva výrobních kapacit a že chuť čínských vývozců vyvážet vzrostla, uvedla, že podíl čínského vývozu do Společenství, vyjádřený procentem z celkového čínského vývozu v průběhu posuzovaného období výrazně stoupl, a to „z 1 % v roce 2005 na 9 % v průběhu období šetření“. Kromě toho uvedla, že „[d]alšími hlavními trhy [byly] USA s 36 % (oproti 31 % v roce 2007), Alžírsko (6 % oproti 2 % v roce 2006) a Jižní Korea (6 % oproti 3 % v roce 2005)“ a že vzhledem k tomu bylo možné očekávat, že „podstatná část nově

vytvořené volné kapacity bude nasměrována na trh ES“ a že nastane „v dohledné době […] podstatné zmenšení některých těchto trhů, a zejména trhu USA“ (bod 119 odůvodnění napadeného nařízení). Rada v napadeném nařízení potvrdila úvahy Komise, aniž uvedla doplňující skutečnosti.

83 Je však třeba konstatovat, jak správně poznamenala žalobkyně ve svých písemnostech, že orgány ve své analýze nezohlednily „existenci ostatních vývozních trhů schopných vstřebat dodatečné vývozy“, jak to vyžaduje čl. 3 odst. 9 základního nařízení. Z bodu 119 odůvodnění prozatímního nařízení totiž vyplývá, že Komise uvedla USA, Alžírsko a Jižní Koreu pouze proto, aby ilustrovala, jakým podílem byly tyto státy zastoupeny v čínských vývozech. Nebyly předloženy žádné konkrétní údaje týkající se vývoje uvedených trhů a jejich případné schopnosti vstřebat dodatečný vývoz. Komise se tak „vzhledem k tomuto“ domnívala, že „podstatná část nově vytvořené volné kapacity bude nasměrována na trh ES“. Jak ovšem tvrdí orgány, výrobní kapacity v Číně, jakož i objemy vývozu vzrostly (bod 118 odůvodnění prozatímního nařízení) a zároveň se podíl tří výše uvedených zemí na celkovém čínském vývozu zvýšil, což vyplývá z bodu 119 odůvodnění prozatímního nařízení, to znamená, že se objem vývozu do těchto tří zemí rovněž zvýšil. Jediným údajem o vývoji trhů jiných zemí je tvrzení, podle kterého je rovněž možné očekávat „v dohledné době podstatné zmenšení některých těchto trhů, a zejména trhu USA“. Vedle skutečnosti, že toto tvrzení je nepřesné, pokud jde zejména o zemi a dotyčné objemy, a skutečnosti, že k němu došlo poté, co Komise konstatovala, že podstatná část nově vytvořené volné kapacity bude nasměrována na unijní trh, musí být chápáno ve spojení se skutečností, že orgány předpokládaly rovněž podstatné snížení poptávky. Posledně uvedený prvek ale v analýze orgánů týkající se případného přesměrování čínského vývozu na unijní trh chybí.

84 Kromě toho je třeba zdůraznit, že orgány se nikdy nedovolávaly čínského trhu a případného vlivu tohoto trhu na možnost vstřebat dodatečné výrobní kapacity. Orgány se pouze dovolávaly podílu vývozu ve srovnání s celkovými prodeji vyvážejících výrobců zahrnutých do vzorku. Tato okolnost, které se rovněž dovolávala Rada ve svých písemnostech před Tribunálem, je irelevantní pro účely určení, zda čínský trh může vstřebat značnou rezervu výrobních kapacit.

85 Konečně, Komise v bodě 119 odůvodnění prozatímního nařízení konstatuje, že percentuální podíl čínského vývozu do Unie v průběhu posuzovaného období výrazně vzrostl. Toto konstatování však musí být dáno do souvislosti se skutečností, že samy orgány opakovaně uvedly, že uvedené vývozy „nahradily“ dovozy pocházející zejména z Ruska a Ukrajiny, jež byly zatíženy antidumpingovým clem od roku 2006. Komise kromě toho v bodě 130 odůvodnění prozatímního nařízení zmínila „jasnou časovou shodu“ mezi rychlým nárůstem tržního podílu čínských výrobků a odpovídajícím podstatným poklesem tržních podílů týkajících se dovozů z Ruska a Ukrajiny, „které byly jejich nejbližším konkurentem z pohledu cen“. Orgány se však v rámci analýzy pravděpodobného přesměrování vývozů nikdy této skutečnosti nedovolávaly; tato skutečnost však je relevantní, jelikož zánik „nejbližších konkurentů z pohledu cen“ může alespoň zčásti objasnit zvýšení percentuálního podílu čínského vývozu do Unie v průběhu posuzovaného období.

86 Zatřetí, pokud jde o ceny dovozů pocházejících z Číny, Komise v prozatímním nařízení uvedla, že nebyl „žádný důvod“ předpokládat, že v hospodářském prostředí vyznačujícím se podstatným smršťováním poptávky, „mohla nastat tendence ke zvýšení nízkých cen“. „Naopak“, podle Komise, „ze strany dodavatele se za podmínek klesající spotřeby očekává, že „zachová nízké ceny“ s cílem získat další podíly na trhu nebo alespoň neztratit a upevnit ty stávající (bod 121 odůvodnění prozatímního nařízení). Na základě toho Komise dospěla k závěru, že nepříznivý účinek velmi nízkých cen je dvojí. Zaprvé je pravděpodobné, že podstatný cenový rozdíl způsobí přechod na dumpingový dovoz, protože uživatelé budou spíše kupovat zboží prodávané za nízké ceny. Zadruhé je pravděpodobné, že existenci tak nízkých cen na trhu využijí kupující jako prostředek ke stlačení cen nabízených výrobci ve Společenství a jinými zdroji, což bude mít depresivní účinek jak z pohledu snížení objemů, tak z pohledu snížení cen (bod 123 odůvodnění prozatímního nařízení).

87 Jak však vyplývá z tabulky uvedené v bodě 52 odůvodnění napadeného nařízení, údaje z období po období šetření ukazují, že na rozdíl od toho, co tvrdila Komise, ceny dovozu z Číny výrazně vzrostly v kontextu stlačování trhu Společenství, jak správně uvedla žalobkyně ve svých písemnostech. Dostupné údaje tudíž odpovídají zvýšení cen vývozu pocházejícího z Číny o více než 35 % v průběhu období předcházejícího období šetření (bod 52 odůvodnění napadeného nařízení). Současně se ceny výrobního odvětví Společenství zvýšily o 18,7 % (bod 53 odůvodnění napadeného nařízení). V tomto ohledu je třeba uvést, že – na rozdíl od toho, co zřejmě navrhuje Komise v prozatímním nařízení – rozdíl v poptávce nutně nepůsobí na úrovně cen. Hospodářský subjekt, který čelí poklesu poptávky, má totiž možnost volby mezi omezením svých objemů prodeje a snížením svých cen.

88 Rada v bodě 73 napadeného nařízení neuvádí žádnou skutečnost, která by vysvětlovala rozpor, který existuje mezi skutečnostmi uvedenými Komisí a údaji z období po období šetření. Rada se omezuje na konstatování, že zvýšení cen již bylo uvedeno v prozatímním nařízení. I když je pravda, že Komise v bodech 98 a 122 odůvodnění prozatímního nařízení připomněla, že tento nárůst cen po období šetření je podmíněn nárůstem cen surovin a energií, Komise uvedla, že k posledně uvedenému nárůstu došlo v období od dubna do října roku 2008. V napadeném nařízení ovšem Rada neuvedla žádné bližší údaje nebo dodatečné vysvětlení, zejména pokud jde o vývoj cen surovin a cen energií za období po období šetření. Tento nedostatek přesnosti musí být mimoto dán do souvislosti s argumenty některých subjektů uvedenými Radou v bodě 93 napadeného nařízení, podle nichž někteří výrobci uzavřeli dohody o pevně stanovených cenách s dodavateli železné rudy a dalších důležitých vstupních surovin, takže uvedení výrobci nemohli využít „velmi prudkého poklesu nákladů, k němuž u těchto surovin dochází bezprostředně od konce období šetření“. Rada posledně uvedené tvrzení v napadeném nařízení nezpochybnila.

89 Rada rovněž v bodě 73 odůvodnění napadeného nařízení připomněla „podobnost“ pohybu cen. „Podobnost“ pohybu cen přitom nevyplývá z hospodářských údajů po období šetření, jelikož ceny výrobního odvětví Společenství vzrostly o 18,7 %, zatímco ve stejném období ceny čínských dovozů vzrostly o více než 35 % (body 52 a 53 odůvodnění napadeného nařízení). Kromě toho, rozdíl mezi prodejními cenami výrobního odvětví Společenství a dovozů pocházejících z Číny významně poklesl, a to ze 476 eur/t v průběhu období šetření, na 448 eur/t v období po období šetření. Vyjádřeno v procentech prodejní ceny výrobního odvětví Společenství tak tento rozdíl v ceně klesl ze 40 % v období šetření na 30 % v období po období šetření.

90 V každém případě i za předpokladu, že zvýšení cen dotčeného výrobku v období po období šetření může být vysvětleno zvýšením cen surovin a cen energií, nemůže tato okolnost podpořit závěry Komise vycházející z bodu 123 odůvodnění prozatímního nařízení, pokud jde o negativní účinek „velmi nízkých“ cen dovozů pocházejících z Číny na ceny a objem výrobního odvětví Společenství. V tomto ohledu je třeba připomenout, že jedním z kritérií pro konstatování existence hrozící újmy jsou dovozy uskutečňované za ceny, které budou mít za následek „významné snížení“ cen „nebo zamezení vzestupu cen“ (článek 3 odst. 9 základního nařízení). Vzhledem k údajům následujícím po období šetření však ze skutkových okolností projednávané věci nevyplývá, že kritérium stanovené základním nařízením může být považováno za splněné. Kromě toho, pokud jde o depresivní účinek „velmi nízkých“ cen na objemy výrobního odvětví Společenství uvedený Komisí v bodě 123 odůvodnění prozatímního nařízení, je třeba připomenout, že podíl výrobního odvětví Společenství na trhu v období po období šetření, se snížil pouze o 0,1 procentního bodu.

91 Závěrem je třeba konstatovat, že ze čtyř faktorů stanovených v čl. 3 odst. 9 základního nařízení, které se týkají analýzy hrozící újmy, je jeden faktor orgány považován za irelevantní (zásoby); dva faktory vykazují nesoudržnosti mezi předpoklady Komise potvrzenými Radou v napadeném nařízení a relevantními údaji za období po období šetření (objem dovozu a ceny dovozu), a jeden faktor (vývozní kapacita a nebezpečí přesměrování vývozů) je posouzen neúplně, pokud jde o relevantní skutečnosti, které mají být vzaty v úvahu. Tyto nesoudržnosti a mezery musí být dány do souvislosti

s požadavky stanovenými základním nařízením, podle kterých musí hrozící újma vycházet „ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti“ a změna okolností, která vytvoří situaci, kdy dumping způsobí újmu, musí být „zřetelně předvídatelná a bezprostřední“.

92 Vzhledem ke všem poznatkům a všem skutkovým okolnostem, které byly konstatovány v rámci prvního žalobního důvodu, se Rada dopustila zjevně nesprávného právního posouzení tím, že stanovila, že výrobní odvětví Společenství bylo v závěru období šetření ve zranitelném stavu, je třeba určit, že Rada porušila čl. 3 odst. 9 základního nařízení tím, že v projednávané věci konstatovala, že existovala hrozba újmy. Rada tedy porušila též čl. 9 odst. 4 základního nařízení tím, že uložila konečné antidumpingové clo na vývoz výrobků vyráběných žalobkyní a vybrala prozatímní clo uložené na tento dovoz.

93 Z toho důvodu je třeba vyhovět první části třetího žalobního důvodu uplatněného žalobkyní. Vzhledem k tomu, že napadené nařízení je založeno na zjištění hrozby újmy a Rada se v tomto ohledu dopustila nesprávného posouzení, je třeba uvedené nařízení zrušit v rozsahu, v němž ukládá antidumpingové clo na dovoz výrobků vyráběných žalobkyní a vybírá prozatímní clo z těchto dovozů, a není nutné zkoumat druhou část třetího žalobního důvodu nebo ostatní žalobní důvody uplatněné na podporu žaloby.

K nákladům řízení

94 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Rada neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

95 Kromě toho v souladu s čl. 87 odst. 4 prvním pododstavcem jednacího řádu orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, ponesou vlastní náklady řízení. V důsledku toho Komise, která vstoupila do řízení na podporu návrhových žádání Rady, ponese vlastní náklady řízení.

96 Konečně, jelikož žalobkyně v tomto smyslu požadovala náhradu nákladů řízení, ponesou podniky – vedlejší účastníci řízení vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

1) Nařízení Rady (ES) č. 926/2009 ze dne 24. září 2009, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, se zrušuje v rozsahu, v němž stanoví antidumpingové clo na dovoz výrobků vyráběných společnosti Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd a vybírá prozatímní clo z těchto dovozů.

2) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Hubei Xinyegang Steel Co.

3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

4) **ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH a Železiarne Podbrezová a.s. ponesou vlastní náklady řízení.**

Forwood Dehousse Schwarcz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 29. ledna 2014.

Podpisy.